

et eneste Menneske; men alligevel maatte de blive ved at ringe. Man kender jo ogsaa Bestemmelsen fra Randers (1886) om, at enhver Cykle skal være forsynet med en uaffadeligt og stærkt lydende Klokke. Jeg beder Dem tænke Dem, hvorledes Forholdet maatte være her i Kjøbenhavn, hvis alle Cykler her skulde være forsynede med en uaffadeligt og stærkt lydende Klokke. Man husker vel ogsaa Bestemmelsen fra Hjern og Ginding Herred fra 1888 — der er dog vist ikke kommet nogen nyere — som gik ud paa, at Cyklekørsel var forbudt, naar Mørket var indtraadt. Disse Politivedtægter ere ganske vist antikverede; men de ere mere, de ere af den Beskaffenhed, at enhver som helst underordnet Funktionær kan genere de cyklende i meget høj Grad, og de ere saaledes, at det ikke er muligt for Cyklisterne paa nogen Maade at overholde alle Bestemmelserne, selv om de gerne vilde. Det foreliggende Lovforslag er holdt saa nær op til de forskellige Politibestemmelser som muligt.

I § 1 er der givet Regler for, hvor Cyklekørsel er tilladt, nemlig overalt, hvor det er tilladt at færdes med Heste og Vogne. Endvidere vil det høje Ting i denne Paragraf finde en Bestemmelse vedrørende Cyklestier. Disse findes ganske vist endnu ikke ret ofte her i Landet, men der bliver efterhaanden anlagt flere og flere af dem. Vi have derfor ment, at det var rimeligst at tage Hensyn til dem allerede i dette Lovforslag. Cyklestier ville blive anlagte dels af private, Klubber og dels af det offentlige, saaledes som nu i Kjøbenhavn, hvor man i Øjeblikket er i Færd med ud ad Strandvejen at anlægge den første offentlige Cyklesti. Bestemmelsen her i Forslaget vil ganske vist ikke vække lutter Tilfredshed hos Cyklisterne. Den gaar nemlig ud paa, at hvor en Sti er tilstrækkelig bred, kan al Færdsel henvises fra Vejen til Stien. Det vil da blive muligt for Autoriteterne at regulere den stærke Færdsel, naar der er en saadan Sti. Men Sagen er, at mange ville foretrække at køre ude paa den brede Landevej fremfor at køre paa Stien, fordi der ikke er noget saa farligt for Cyklistere som andre Cyklistere. Det er meget uheldigt at møde Cyklistere, der ikke have megen Øvelse, som sidde usikkert paa Maskinen og svinge fra den ene til den anden Side af Stien. Der er derfor mange, særlig ældre, der ville foretrække at køre midt paa en daarlig Vej fremfor at køre paa Stien, hvor de hvert Øjeblik kunne risikere Sammenstød

med uøvede Folk. Men vi have alligevel fundet det rimeligt, at det offentlige, naar det anlægger Cyklestier, ogsaa faar Ret til at henvise Cyklisterne til dem, saa at Landevejen bliver udelukkende for den øvrige Færdsel.

§ 2 angaar Sikkerhedsreglerne. Heller ikke denne Paragraf vil vinde Bifald overalt; nogle ville finde, at nogle af Reglerne i Virkeligheden ere uforholdne, særlig den Bestemmelse, at Cyklisterne, hvor Kørselen foregaar i Byer og paa stærkt befærdede Steder uden for Byerne, altid bør beholde een Haand paa Styret. Det er en Bestemmelse, som nærmest har et Slags beroligende Formaal; man kan nemlig lige saa sikkert køre uden nogen Haand paa Styret som med een Haand paa Styret. En af de ærede Forslagsstillere har fortalt mig, at han nede i Ostende saa Cyklisterne uden at have Hænderne paa Styret fare igennem de mest befærdede Alleer. Der er heller ingen Fare ved at køre uden at have Hænderne paa Styret; men Publikum sætter nu en Gang Pris paa at se i alt Fald een Haand paa Styret.

§ 3 regulerer Forholdet mellem Cyklisterne og de vejfarende. Vi have paa dette Punkt holdt os til den gamle Vejforordning af 1793 § 89, der bestemmer, at kørende paa Landevejen skulde dreje til højre for hinanden. Det er ogsaa blevet Coutume her i Landet. Dernæst have vi holdt os til nogle Forhandlinger, der for nogen Tid siden fandt Sted mellem de nordsjællandske Amtsraads kredse, ved hvilken Lejlighed der mødte som Repræsentanter fra Kjøbenhavns Amt, Frederiksborg Amt og saa vidt jeg husker ogsaa fra Roskilde Amt samtlige Politimestre og Politifuldmægtige samt to Mand fra hvert Amtsraad for at søge om muligt at faa indført fælles Bestemmelser for disse 3 Amtsraads kredse. Det viste sig at være ganske umuligt. Man kunde ikke blive enig om, hvad man vilde have og ikke vilde have ind af Cyklebestemmelser. Men man blev dog enig om den Regel, at midt paa Landevejen skulde Fodgængerne vige for Cyklisterne, medens Cyklisterne ude ved Siderne skulde vige for Fodgængerne. Det var i alt Fald en Bestemmelse, som alle Parter kunde være tjente med. Desværre lykkedes det ikke at faa andre fælles Bestemmelser for disse Amtsraads kredses Vedkommende. Det vilde ellers have været interessant at forsøge paa at fortsætte ad denne Vej.

§ 4 indeholder Bestemmelser vedrørende Lygtetændingstiden. Det kan blive